

	Öykü Taş
	10 yaşında Balıkesir Fevzi Çakmak İlkokulu

YA GERÇEK DEĞİLSE!..

Medya konusu herkesi olduğu gibi beni de fazlaca ilgilendiriyor. Çünkü, bence hayatımız haber almak üzerine kurulmuş. Teknoloji bu kadar hızla ilerlerken bizler okumalı, yazmalı, dinlemeli, öğrenmeli, araştırmalıyız ki bilelim... Medya konusunda tek dileğim ise; biz çocukları yani yeni yeşeren beyinleri yalan yanlış haberlerle doldurmamalarıdır. Sizlere medyanın bana neler hissettirebileceğini yaşadığım ufak bir medya anısıyla anlatmak isterim...

İZLEDİKLERİMDEN BİR TANESİ

Televizyonun başında olduğum günlerden biriydi. Kanallarda gezinirken 'İtfaiyeci Bora' kelimelerini duydum. O kanalda durdum birden. İtfaiyeci Bora diye anlatılan hikaye lösemili bir çocuktan söz ediyordu. Fazlaca ilgimi çekti. Hikayeyi en başından seyredemediğim için internette araştırma gereği duydum. Hikayeyi buldum, bu kez başından sonuna kadar dikkatlice izledim. O çocuğun yaşadıkları iç dünyamı param parça etmişti. Ağlamaktan gözlerim şişmişti...

Hikaye benim için gerçekten çok üzücüydü. Bora yerine kendimi koydum, Bora'nın ailesi yerine kendi ailemi koydum. Medya bana lösemili bir çocuğun, Bora'nın yaşadıklarını göstermişti. Yoksa nereden bilebilirdim? Gün içerisinde birkaç kez izledim. Her izleyişimde ise kendimi tutamadım ve ağladım. Hikayenin slaytında okuduğum her satırın içine girdim, yaşadım. Sanki Bora bendim...

Şimdi düşünüyorum da; BENİ ÖYLESİNE ÜZEN BU HİKAYE, YA GERÇEK DEĞİLSE!!!